

γματα, περιοριζόμενα ὅμως δποῦ στὸ προικοσύμφωνον τῆς μ(ητ)ρός της διαλαμβάνει. Διὰ τοῦ λοιπὰ πράγματα νοοῦνται, ἵσως, ὅχι μόνον τὰ τυχὸν παραρτήματα τῆς οἰκίας ἢ ἄλλα ἀκίνητα ἐξ ὧν ἡ οἰκία ἥτο τὸ σπουδαιότερον, ἄλλα καὶ τυχὸν ἔξαρτήματα τῆς πρώτης. Οὐχὶ σπανίως ἄλλως τε προικοδοτοῦνται ἢ καταλείπονται διὰ διαθήκης οἰκίαι μεθ' ὅλων ἢ τινῶν τῶν ἐν αὐταῖς ἐπίπλων. Βλέπε καὶ 65. Ἐπίσης 44 καὶ 56.

Δηλοῦται ἐν στίχῳ 3-5, ὅτι τὸ πρᾶγμά της, ὅπερ δίδεται ἡ πληρεξουσιότης εἰς τὸν Ν. Γρυπάροην νὰ πωλήσῃ, εἶναι τὸ πατρικὸν καὶ δὴ κατὰ τὸ προικοσύμφωνον δποῦ τῆς ἔκαμεν ἡ μακαρίτισσα μ(ητέ)ρα της. Ταῦτα σημαίνουν ὅτι: α) εἰς τὴν Ἀντίπαρον διεκρίνοντο ἡ πατρικὴ τῆς μητρικῆς περιουσίας· β) ὅτι καὶ ἔκει, θανόντος τοῦ πατρός, τὴν ἔξουσίαν ἥσκει ἡ μήτηρ. Ἀλλως δὲν νοεῖται πῶς εἶναι δυνατὸν αὐτὴ νὰ προικίζῃ τὴν θυγατέρα της, ὡς ἐνταῦθα. Μάλιστα βαίνω πέρα τούτου. Νομίζω ὅτι ἡ μήτηρ, θανόντος τοῦ πατρός, δὲν ἀσκεῖ μόνον τὴν πατρικὴν ἔξουσίαν, ὅπερ δύναται νὰ συμβαίνῃ μόνον ἐφ' ὅσον τὰ τέκνα εἶναι ἀνήλικα, ἀλλ' ὅτι αὐτὴ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου προίστατο τῆς οἰκογενειακῆς κοινοκτημοσύνης, ισχυούσης καὶ ἔκει καὶ συνεχιζομένης καὶ μετὰ ταῦτα μέχρις ὅτου αὗτη ἐλύετο διὰ τῆς διανομῆς τῆς περιουσίας μεταξὺ τῶν τέκνων (προικίσεως) ἢ ἄλλως. Βλέπε καὶ 48. Οὕτως ἐπικυροῦνται τὰ ἐν σχέσει πρὸς τὴν πατρικὴν ἔξουσίαν ὑπὸ τοῦ Π. ΚΑΛΛΙΓΑ, *Μελέται καὶ λόγοι*, 1, Ἀθῆναι 1899, σελ. 192, ἐκτιθέμενα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ αὐτόθι, σελ. 193, ὑπὸ τοῦ Ἰδίου ὑποστηριζόμενα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς γυναικὸς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς διανομὴν τῆς περιουσίας τοῦ συζύγου μεταξὺ τῶν τέκνων καὶ ἀτινα δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὴν Θήραν καὶ εἰς τὴν Ἀνάφην. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῆς διανομῆς ταύτης βλέπε 30, ἐνῷ τὰ ὅσα ὁ ρητικέλευθος νομοδιδάσκαλος ἐκθέτει ἐν σχέσει μὲ τὴν ἔξουσίαν τῆς μητρὸς ὡς φραγκικῆς προελεύσεως, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐλθόντων εἰς φῶς παπύρων καὶ τῶν ἐπὶ τούτων ἐργασιῶν τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης, ἀνατρέπονται (βλέπε Α. Π. ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ, *Σχέσεις γονέων καὶ τέκνων κατὰ τὸ βυζαντινὸν δίκαιον, μετὰ συμβολῶν εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ Ἑλληνιστικόν*, Ἀθῆναι 1946, σελ. 23 ἐπ.).

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἴδιωτικόν. Συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Ν. Βαλέτα, ὑπογράφοντος καὶ ὡς μάρτυρος (στίχ. 16-17), διμοῦ μετ' ἄλλων δύο (στίχ. 13-15). Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι εἰς τὰ πληρεξουσια ὑπογράφουν πάντες εἴτε ἴδιοχείρως (30, 67) ἢ ἄλλος ἀντ' αὐτῶν (τὸ παρὸν καὶ τὸ 68). Περὶ τοῦ ὡς μάρτυρος καὶ ἀντὶ τῆς ἐντολίδος ὑπογράφοντος Κωνσταντίνου Παλαιοῦ τοῦ παρόντος βλέπε 59.

1

1803^η: σεπτεμβρίου: 28: σίφνος

2 » διὰ τοῦ παρόντος γίνεται δῆλον, ὅτι ἡ ἀγγέλικα σύζυγος τοῦ κωνσταντάκη ζηλίμη, θέ-

3 λονσα διὰ νὰ πουλήσῃ τὸ πρᾶγμά της τὸ πατρικὸν δποῦ ἔχει εἰς ἀντίπαρον πατρί-

4 δα της, κατὰ τὸ προικοσύμφωνον δποῦ τῆς ἔκαμεν ἡ μακαρίτισσα μ(ητέ)ρα
 5 της, ἐπαρακάλεσεν τὸν εὐγενέστατον τιζελεπὴν νικολάκην ἀντωνίου γρυπάρη
 6 καὶ τὸν ἔκαμεν ἐπιτροπικόν, καὶ ἵδιον πρόσωπον ἐδικόν της, δίδοντάς
 7 τον ἄδειαν νὰ τὰ πουλήσῃ εἰς ἔκεινο(ν) δποῦ ἥθελε ἡμπορέσει μὲ κάθε της
 8 ἀβαντάγιον διὸ εἰς δποιον ἥθελε τὰ πουλήσῃ ἡ εὐγένειά του, τὸ σπῆι καὶ τὰ
 9 λοιπὰ πράγματα δποῦ στὸ προικοσύμφωνον τῆς μ(ητ)ρός της διαλαμβάνει κατὰ
 10 τὸ ἴσον δποῦ τῇ εὐγενείᾳ του ἀνὰ χεῖρας ἐδωσεν, είναι καλὰ πουλημένα, καὶ
 11 ἀκαταζήτητα, ὡς θέλει καὶ βούλεται νὰ τὰ κάνῃ. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου
 12 ἐνδειξιν τὸ ὑπογράφουν καὶ μάρτυρες ἀξιόπιστοι εἰς ἀσφάλειαν.

2^η X. 13 κωνσταντῖνος παλαιὸς μάρτυς διωρισμένος ἐκ μέρους τῆς ἀγγέλικας νὰ ὑπο-
 γράψω δη

14 στέργει εἰς τὰ ἐνταῦθα γραφόμενα

3^η X. 15 γεώργιος δεπάστης μάρτυς

1^η X. 16 Νικόλαος βαλέτα γράψας

17 μαρτυρῶ.

Verso

4^η X. 1 ἐπιτροπικὴ τῆς ἀγγέλικας

2 παραγιανῆς

67

Ἐ πι τρο πι κὸν

Χάρτης δίφυλλος

0,360×0,255

1804, Σεπτεμβρίου 5

*Ιος

Ο Νικόλαος Γρυπάρης διορίζει εἰδικὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ τὸν Λούην Στάην μὲ τὴν ἐντολήν, ὅπως εἰσπράξῃ διὰ παντὸς προσφόρου μέσου τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀβραὰμ Ντεσόφιαλη ὀφειλόμενα αὐτῷ χίλια ἑκατὸν πεντήκοντα γρόσια. Ταῦτα εἶχε λάβει οὗτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐντολέως Νικολάου Γρυπάρη μέσω τοῦ Νικολάου Τζίκη ἢ Ροδίου ἐνεργοῦντος ὡς πληρεξούσιον τοῦ ὀφειλέτου. Ἐπανειλημμένως ὀχληθεὶς ὑπὸ τοῦ πληρεξουσιοδότου δὲν τὰ ἀπέδωκε, πλεῖστα ἀστήρικτα προφασιζόμενος. Ἐγκρίνει δ' ἐκ τῶν προτέρων πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ διοριζομένου πληρεξούσιου. Τὸ παρὸν ἐπιτροπικὸν γράμμα, καντζιλερικόν, σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ κοινοῦ *Ιου καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἰερέων καὶ προεστώτων τῆς *Ιου εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀπόδειξιν.

Ο ἐντολεὺς Νικόλαος Γρυπάρης, ὡς ἐκ τῆς ἴδιοχείρου αὐτοῦ ὑπογραφῆς ἐν στίχῳ 20 φαίνεται, είναι ὁ υἱὸς τοῦ ἐν ἔτει 1812 μὴ ενδισκομένου πλέον ἐν τῇ ζωῇ Ἀντω-

